

Art. 4. Wprowadza się premiowanie pracowników jednostek państwowych i spółdzielczych, którzy wyróżniają się osiągnięciami w gospodarowaniu materiałami.

Art. 5. 1. W razie stwierdzenia popełnienia czynu naruszającego przepisy o gospodarowaniu materiałami Państwowa Inspekcja Gospodarki Materiałowej:

- 1) zawiadamia organy powołane do ścigania przestępstw, jeśli czyn stanowi przestępstwo,
- 2) kieruje sprawę do kolegium przy prezydium właściwej rady narodowej, jeśli czyn stanowi wykroczenie przewidziane w art. 10 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301), bądź
- 3) wymierza sprawcy karę pieniężną do 1.000 zł w przypadku, gdy czynu określonego w pkt 2 dopuścił się pracownik jednostki państwowej lub spółdzielczej w zakresie swej pracy, a z okoliczności sprawy wynika, że słuszne jest wymierzenie sprawcy kary pieniężnej nie przekraczającej 1.000 zł.

2. Od orzeczenia Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej o nałożeniu kary służy obwinionemu odwołanie do Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 6. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia organy Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej właściwe do orzekania o karach za czyny okre-

ślone w art. 5 ust. 1 pkt 2, zasady karania oraz tryb postępowania przy wymierzaniu i ściąganiu kar, jak również tryb postępowania odwoławczego.

Art. 7. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego określi, w jakim zakresie przepisy dekretu dotyczące właściwości organów Państwowej Inspekcji Gospodarki Materiałowej stosuje się do jednostek i przedsiębiorstw podległych Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego.

2. Przepisów art. 5 ust. 1 pkt 3 i art. 6 nie stosuje się do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej oraz funkcjonariuszy służby bezpieczeństwa publicznego.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi w porozumieniu z Ministrem Bezpieczeństwa Publicznego, w jakim zakresie przepisy art. 5 i 6 stosuje się do pracowników jednostek i przedsiębiorstw podległych Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 8. W przedmiotach przewidzianych w art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 2 pozostają w mocy dotychczasowe przepisy do czasu wydania nowych przepisów.

Art. 9. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

96

DEKRET

z dnia 2 czerwca 1954 r.

o zniesieniu Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

Art. 1. Znosi się Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej.

Art. 2. Sprawy:

- 1) ustalania zasad właściwego stosowania i wykorzystania surowców i innych materiałów, paliwa, narzędzi i artykułów technicznych, zwanych w dalszym ciągu materiałami,
- 2) normowania zużycia i zapasów materiałów,
- 3) organizacji obrotu materiałami

przechodzą do zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 3. 1. Działająca przy Prezesie Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej Komisja Norm Zuży-

cia i Zapasów działać będzie przy Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określa skład, organizację i zakres działania Komisji Norm Zużycia i Zapasów.

Art. 4. Pracownicy Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej przechodzą do pracy w Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 5. Traci moc dekret z dnia 24 kwietnia 1952 r. o Centralnym Urzędzie Gospodarki Materiałowej (Dz. U. Nr 22, poz. 143).

Art. 6. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

97

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 maja 1954 r.

w sprawie określenia równowartości dniówki pracy niewykwalifikowanej i dniówki używania środków przewozowych w ramach świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne.

Na podstawie art. 11 ust. 3 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. z 1951 r. Nr 38, poz. 284 i z 1953 r. Nr 31, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. Równowartość pieniężną dniówki pracy niewykwalifikowanej i dniówki używania środków przewozowych oblicza się według norm, określonych w poniższej tabeli:

Lp.	Województwo	Równowartość dniówki pracy nie wykwalifikowanej	Równowartość dniówki używania środka przewozowego		
			jednokonnego	dwukonnego	zmechanizowanego (za każdą tonnę nośności)
z ł o t y c h					
1	warszawskie	20,50	61,50	82	61,50
2	bydgoskie	19,50	58,50	78	58,50
3	poznańskie	20,50	61,50	82	61,50
4	łódzkie	20,50	61,50	82	61,50
5	kieleckie	18,50	55,50	74	55,50
6	lubelskie	18,50	55,50	74	55,50
7	białostockie	18,50	55,50	74	55,50
8	olsztyńskie	18,50	55,50	74	55,50
9	gdańskie	20,50	61,50	82	61,50
10	koszalińskie	18,50	55,50	74	55,50
11	szczecińskie	18,50	55,50	74	55,50
12	zielonogórskie	20,50	61,50	82	61,50
13	wrocławskie	20,50	61,50	82	61,50
14	opolskie	20,50	61,50	82	61,50
15	stalinogrodzkie	20,50	61,50	82	61,50
16	krakowskie	18,50	55,50	74	55,50
17	rzyszowskie	18,50	55,50	74	55,50

§ 2. Równowartość pieniężną dniówki pracy nie wykwalifikowanej i dniówki używania środków przewozowych dla osób fizycznych i prawnych, posiadających przedsiębiorstwa przemysłowe, handlowe lub usługowe lub wykonywających wolne zajęcia zawodowe i wszelkie inne zatrudnienia o celach zarobkowych, oraz dla mas spadkowych, w skład których wchodzi przedsiębiorstwa przemysłowe, handlowe i usługowe, oblicza się na rok 1954 według norm, określonych w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie określenia rocznej wysokości niektórych świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne oraz równowartości

dniówki w ramach tych świadczeń (Dz. U. Nr 31, poz. 126), a w przypadku zamiany świadczeń w naturze na uiszczenie gotówką — według norm określonych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 maja 1954 r.

w sprawie zatrudniania pracowników nauki w Głównej Bibliotece Lekarskiej.

Na podstawie art. 25 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Głównej Bibliotece Lekarskiej w ramach ustalonych etatów mogą być zatrudniane, jako pracownicy nauki, osoby posiadające określone w obowiązujących przepisach kwalifikacje samodzielnych lub pomocniczych pracowników nauki.

§ 2. Pracownikom, o których mowa w § 1, wypłaca się uposażenie przewidziane w rozporządzeniu Rady Mi-

nistrów z dnia 7 kwietnia 1951 r. o uposażeniu pracowników nauki (Dz. U. z 1951 r. Nr 21, poz. 165 i Nr 63, poz. 430 oraz z 1953 r. Nr 5, poz. 8 i 9).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Zdrowia i Finansów oraz Prezesowi Państwowej Komisji Etatów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*